

Har ministeren et bud på, hvad der kan gøres for, at bagatelgrænsen ikke blot fører til, at vedligeholdelseslignende projekter pustes op, så minimumsgrænsen overskrides?

I nogle byer finder vi bebyggelser, der fungerer som transitkvarter, et socialt ingenmandsland, som ingen føler sig knyttet til, og som ingen ønsker at blive længere i end højst nødvendigt. Helhedsorienterede byfornyelsesprojekter kan måske skabe den ro, som disse kvarterer mangler. CD ser positivt på dette element i ministerens forslag. Beboerdeltagelsen, der også styrkes, kan måske ligefrem blive en af grundstenene til et bedre socialt miljø i disse kvarterer.

Ud over hensynet til det sociale klima i byfornyelsen må vi også tage hensyn til lejernes økonomi. Beboerne skal have mulighed for at forblive i boligmassen efter byfornyelsen. Huslejen må altså ikke stige uretmæssigt meget, og her har beboerdeltagelsen stor betydning. Den kan sikre, at de nuværende beboere har råd til at blive boende.

CD kan støtte intentionerne i ministerens to forslag og vil arbejde positivt for lovforslagene i udvalget.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Så må jeg jo til at kommentere de enkelte ordførere og de forskellige udsagn, der er kommet.

Må jeg først have lov at henlede opmærksomheden på, at dette lovforslag faktisk har haft en meget lang forberedelsestid. Det siger jeg af hensyn til, at der også var et spørgsmål om, hvornår forslaget ville blive fremsat. Der ligger faktisk en lang høringsperiode forud fra sidste forår i Middelfart til en redegørelsesdebat her i Folketinget i sidste folketingssamling til en midtvejshøring i Roskilde og så til, at det endelige lovforslag nu foreligger.

Det vil altså med andre ord sige, at Boligudvalgets medlemmer har haft mulighed for at følge processen hele vejen igennem, og udvalget vil også have indflydelse på, hvilke ting der har betydning, når vi skal lave en ny byfornyelseslov og dermed også skabe en lov, der indeholder nogle elementer for fremtiden.

Oftentimes kan vi måske sige, at vi er gode til at lave lovgivning, der bygger på erfaringer fra tidligere tid, men nu prøver vi at se længere frem. Jeg erindrer i hvert fald, at da vi havde redegørelsesdebatten, var der også et spørgsmål, der gik ud på, om ministeren ikke løftede fanen så højt, at benene ikke kunne nå jorden. Til det vil jeg gerne sige, at ministeren er kommet ned på jorden, men han holder stadig væk fanen højt!

Når det så er sagt, vil jeg gerne komme ind på de enkelte ordføreres indlæg. Jeg vil godt lige understrege, at det er naturligt, at de to regeringspartier, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, har brugt megen tid på disse ting.

Jeg vil sige til fru Dorit Myltoft, at det er rigtigt, at noget af det væsentligste, som vi meget ofte hopper over, er formålsparagraffen, for formålsparagraffen fortæller jo, hvad det er, der er formålet med loven, og hvordan den skal opfattes, og hvordan den skal eksekveres i praksis.

Her havde vi valget mellem at gøre det, som vi godt kender, og som vi er så dygtige til i Folketinget: Er det nu ikke bedre, at det er detailregulering for nu at være sikre på, at de derude også lever op til de intentioner, vi har givet udtryk for her i Folketinget? Og det at sige: Nu skaber vi rammerne, vi fortæller, hvordan rammerne skal bruges, og derefter er det op til det decentrale system at leve op til disse ting.

Derved undgår vi detailreguleringer, og dermed fjerner vi bureaukratiet, og derfor giver vi også mulighed for kommunerne selv for at komme med nogle ting, som de gerne vil lægge vægt på.

Må jeg godt have lov at sige til hr. Villy Søvnald og andre, der har rejst det med det økologiske, at det ligger mig meget på sinde, det ved alle. Jeg vil også sige af hensyn til Det Radikale Venstre, at langt de fleste kommuner i dag udarbejder »Agenda 21«-planer, og man kan ikke udarbejde »Agenda 21«-planer uden at have boligen med. Det lader sig ikke gøre uden ressourcebesparelser og alle de ting, som ligger i det, vi gerne vil med det byølogiske.

Derfor skal man selvfølgelig se det, der skete på Habitat II-konferencen, og det, der skete i Rio, i forlængelse af hinanden. Det er nogle forpligtelser, som kommunerne selv påtager sig, fordi de dér er i overensstemmelse med deres egne beboere. Det er nu meget fornuftigt.

Samtidig, for at tage det punkt og gøre det færdigt, er vi enige med Kommunernes Landsforening om, at når loven er vedtaget, vil vi lave det, man kunne kalde en grøn informationsguide: Hvad er det, der skal til, for at det byølogiske får sin rette placering og får en dynamoeffekt også over for de beboere, som det retter sig mod?

De, der kender til lokalområderne, ved udmærket godt, at beboerne er utrolig glade for at få det økologiske med. Hvorfor? Fordi det er en del af det sociale netværk, som man bygger op. Det er noget, man er fælles om, og dermed